

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dołączkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 30 centów*
 Z *poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmoni 7 centów*
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Gazeta wiedeńska z 21go b. m. ogłasza na czele swego numeru następujący

Manifest cesarski.

Do Moich ludów!

Gdym wstępował na tron Moich przodków, była Monarchya wystawiona na gwałtowne wstrząśnienia.

Po walce nader bolesnej dla Mego ojcowskiego serca okazała się w Moich krajach jak wszędzie prawie w wstrząśnionych gwałtownie krainach stałego ładu europejskiego, przedewszystkiem potrzeba ściślejszego skoncentrowania władzy rządowej. Wymagało tego dobro powszechne i bezpieczeństwo większej części spokojnych mieszkańców Monarchyi, gdyż wzburzone namiętności i bolesne wspomnienia niedawnej przeszłości niedozwalały rozwijać się swobodnie walczącym do niedawna jeszcze z nieprzyjaźnią żywiołom.

Chciałem poznać życzenia i potrzeby rozmaitych krajów Monarchyi, i w tym zamiarze ustanowiłem i zwołałem Moim patentem z 5. marca r. b. Moją wzmocnioną radę państwa.

W ocenieniu wniosków, które Mi przedłożyła rada państwa, skłoniłem się wydać i ogłosić na dniu dzisiejszym *dyplom* pod względem politycznej organizacyi Monarchyi, praw i stanowiska pojedynczych królestw i krajów, jako też dla nowego zabezpieczenia, ustalenia i reprezentacyi politycznego związku całej Monarchyi.

Wypełniam Mój obowiązek monarszy, łącząc w ten sposób pojednawczo wspomnienia, pojęcia praw i widoki prawne Moich krajów i ludów z rzeczywistymi potrzebami Mojej Monarchyi, i powierzając zbawienne rozwinięcie i utwierdzenie nadanych już lub odnowionych przez Mnie instytucyi z całą ufnością doświadczonemu rozsądkowi i patryotycznej gorliwości Moich ludów. Spodziewam się, że w błogosławieństwie wzrastać będą pod opieką i za łaską Wszechmocnego, w którego rękę spoczywają losy Książąt i Ludów, a który nie odmówi swego błogosławieństwa Mojej szczerzej i sumiennej troskliwości monarszej.

Wiedeń 20. października 1860.

Franciszek Józef, m. p.

Obwieszczenie.

Szóste publiczne losowanie obligacyi indemnizacyjnych lwowskiego okręgu administracyjnego nastąpi 31. b. m. o godzinie 8^{1/2} zrana w sali posiedzeń wydziału stanów w gmachu zakładowym imienia Ossolińskich nr. 23^{2/3}.

Przeznaczona na to 6te losowanie kwota amortyzacyjna wynosi 295.000 zł. m. k. albo 309.750 zł. w. a. i będą mieć udział w ciągnięciu wszystkie do 15. sierpnia r. b. wydane obligacye indemnizacyjne lwowskiego okręgu administracyjnego.

Co się niniejszem odnośnie do obwieszczenia c. k. dyrekcji funduszków indemnizacyjnych z 7. kwietnia r. b. l. 1246 podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych.

Lwów, 17. października 1860.

Wiedeń, 20go października. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany LIII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 222. Rozporządzenie ministerów spraw zewnętrznych i sprawiedliwości, jako też naczelnej komendy armii z 29. września 1860, względem rekursów przeciw wyrokom sądów konsularnych w Gałacz, Ibraiowie i Tulczy w sprawach cywilnych.

Nr. 223. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 13. paźdz. 1860, ważne w całym państwie, którem oznajmione zostało wszystkim sądom cywilnym do zachowania postanowienie §. 167 regulaminu dla c. k. wojskowych zakładów edukacyjnych co do jurysdykcji nad znajdującymi się w nich ludźmi.

Nr. 224. Rozporządzenie naczelnej komendy armii i ministerów spraw wewnętrznych i finansów z 17. paźdz. 1860, ważne we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego ale łącznie z wojskowemi gminami Pogranicza, z oznaczeniem tary za uwolnienie od służby wojskowej na rok 1861.

Sprawy krajowe.

(Stan zarazy bydła.)

Lwów, 22. paźdz. Według wykazów nadesłanych w pierwszej połowie tego miesiąca, pojawiła się zaraza bydła na nowo w Bosancze i Bunesty, w obwodzie bukowińskim, w Kociubińskich i Burdiakowcach w obwodzie czortkowskim, tudzież w Haliczu obwodzie stanisławowskim; zgąsta zaś w Międzyhorecach, obwodzie brzeżańskim.

Według tego panuje obecnie zaraza w czterech miejscach obwodu bukowińskiego, w sześciu miejscach obwodu czortkowskiego, w dwóch miejscach obwodu stanisławowskiego, w dwóch miejscach obwodu stryjskiego i w tyluż miejscach obwodu samborskiego, a tylko w jednym miejscu obwodu rzeszowskiego.

W wykazanych siedemnastu miejscach zarazy między ogółem stanem była 7672 sztuk w 107 oborach dotnęła zaraza 439 sztuk, z których 86 wyzdrowiało, 373 odeszło, 38 zabito, a 52 w siedmiu miejscach dotkniętych zarazą pozostało jeszcze w chorym stanie; prócz nadmienionych 38, zabito także 81 sztuk, jako podejrzanych o zarazę.

Wiedeń, 21. października. Jego c. k. apostolska Mość raczył wydać najłaskawiej następujące pismo własnoręczne:

Kochany hrabio Gołuchowski! Wyrzuciwszy w postanowieniu mojem pod dniem dzisiejszym najwyższą wolę Moją, aby odtąd wszystkie kraje koronne Mojej monarchii w sejmach krajowych i radzie państwa brały udział w prawodawstwie, polecam przedłożyć Mi niezwłocznie projekta statutów krajowych i regulamina, wypracowane na pomienionych zasadach.

W rzeczonych statutach masz się niezmiennie trzymać tej skazówki, aby w sejmach krajowych reprezentowane były wszystkie stany i interesa każdego kraju w należytych stosunku; aby w ten sposób prawa i swobody wiernych Mych stanów we wszystkich krajach koronnych stosownie do okoliczności i potrzeb dzisiejszych rozwinąć, rozszerzyć i pogodzić z widokami całej monarchyi. W szczególności mają statuta i regulamina zapewnić każdemu z krajów koronnych brać udział prawodawczy w tych sprawach, które należą do kompetencyi sejmów krajowych; następnie prawo udawać się do Mnie w tem wszystkiem, co ma związek z potrzebami i pomysłnością każdego kraju, czynić wnioski i wynurzać swe życzenia pośrednio lub bezpośrednio, otwierać swe zdania względem wydanych prawnych ustaw i rozporządzeń, o ile dotyczą po szczególe, którego z krajów koronnych, obradować i postanawiać względem szczegółowych urzędzeń krajowych, funduszków na potrzeby krajowe, nadzorować w jaki sposób fundusze te mają być użyte, i samodzielnie rozporządzać majątkiem krajowym. Po wydaniu i obwieszczeniu regulaminów i statutów koronnych, masz Mi natychmiast przedłożyć wnioski swe względem czasu zwołania sejmów krajowych.

Polecam ci następnie kazać w jak najkrótszym czasie wypracować, i przedłożyć Mojej najwyższej sankcyi projekta urzędzenia

sądownictwa na zasadzie rozdziału od administracji, zarysy ustaw tak gminnych jak i dla posiadłości wielkich, tudzież samorządu obwodów i powiatów.

Masz zarządzić, aby na powyższych zasadach wypracowane i zatwierdzone przezemnie, były obwieszczono statuta i regulamina dla księstw Styryi, Karyntyi, Salzburga, i mojego książęcego hrabstwa Tyrolu. — Wiedeń, 20. października 1860.

Franciszek Józef r. w.

(Wiadomości bieżące z Wiednia. — Mianowania.)

Wiedeń, 20. paźdz. Jego c. k. apostolskiej Mości towarzyszyć będą w podróży do Warszawy: Fml. Alexander książę Heski, prezydent ministrów hrabia Rechberg, pierwszy generał-adjutant hrabia Crenneville, generał-adjutant hrabia Coudenhove, adjutanci książę Hohenlohe, hrabia Falkenhayn i hrabia Clam, pułkownik baron Philippovich, major Kaufmann, rotmistrz Grobhen, radca rządowy baron Genotte, radca dworu Seiffert i oficyały Wiedl i Leininger. Służba Najjaśn. Pana składa się z trzech przybocznych strzelców i dwóch kamerdynerów. Podróż do granicy potrwa 10 godzin od 7. wieczorem do 5. zrana. Osobny pociąg cesarski, któremu przewodniczyć będzie sam dyrektor kolei północnej, radca nadworny Francesconi, składa się z 8 wagonów.

Arcyksiążę Ludwik Wiktor przyjedzie tu dziś wieczorem z Ischlu, a książę Alexander Heski przybył wczoraj z Paduy.

— Poseł w Paryżu, książę Metternich, był przedwczoraj na audyencji u Cesarza, wczoraj miał konferencyę z prezydentem ministrów p. Rechbergiem, a w przyszły wtorek odjedzie na swoje stanowisko; przed odjazdem otrzyma jeszcze depesze z Warszawy.

— Prezydent sejmku związkowego, baron Kübek, miał wczoraj także konferencyę z hrabią Rechbergiem, i pozostanie tu aż do ukończenia konferencyi warszawskiej.

— Wielki jałmużnik papieski, arcybiskup Hohenlohe, udaje się także do Warszawy.

— Wczoraj przyjechał tu szwedzki poseł, p. Due, z Mnichowa.

— Minister oświecenia i wyznań mianował nauczyciela gimnazjum w Tarnowie, *Józefa Wegerbauera*, rzeczywistym nauczycielem i tymczasowym dyrektorem w c. k. szkole realnej w Salzburgu.

— Minister wyznań i oświecenia mianował nauczyciela c. k. niższej szkoły realnej w Pisano, *Dawida Holarskiego*, rzeczywistym nauczycielem w c. k. wyższej szkole realnej we Lwowie.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 15. października. Poselstwo tureckie w Madrycie zniesione urzędowo. Bank hiszpański zaprzecza wiadomości, jakoby okradziono jego fundusze w Hawanie. — Według *España* wróci O'Donnell d. 15. b. m. do Madrytu, a Królowa d. 16. października. Urzędowy dziennik madrycki donosi, że studenci w Saragossie wyprawili wielką serenadę na cześć Królowej. — Hiszpański rezydent ministerjalny w Rzymie, pan Rios Rosas, nie odjeżdża teraz do Rzymu, ale do kąpiel. — *Correspondenciu* donosi, że niezadługo odwołają zapewne hiszpańskiego posła z Turynu, chociaż nie postanowiono nic stanowczego w tej mierze.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Ambasada perska. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Chin i poczta zamorska. — Królowa na powrocie.)

Londyn, 17. października. Wielki książę Michał przyjechał tu z Torquay z swoim dworem. — Księżna Cambridge wyjeżdża na kilka tygodni do Brighton z swoją córką księżniczką Mary.

— Mirza Jaffer Khan, nowy poseł perski przy tutejszym dworze, bawi od wczoraj w Anglii. Przyplłynął okrętem „Himalaya“ z Malty do Portsmouth, gdzie go przyjęto z honorami, a gdzie od kilku dni czekał na niego Hassa Vely Khan, zawierzytelniomy poseł perski w Paryżu. Mirza Jaffer Khan ma lat 80, postawy imponującej, mówi płynnie angielskim językiem i zna dokładnie obyczaje angielskie, gdyż tu niejaki czas przebywał za Wilhelma IV. Jako sekretarz poselstwa towarzyszy mu Mirza Hassan Khan, Aly Khan jako drugi sekretarz, Mohamed Alyaga jako pierwszy tłumacz, Mirza Mokhaly jako prywatny sekretarz, i wielu innych.

— Wczoraj odpłynął z Southampton okręt z 300 wychodźcami do Przylądka. Okręt ten wiezie ich gratis. Liczba osadników na Przylądku, których stosownie do uchwały parlamentu z r. 1857 wywożą tam bezpłatnie, wynosi już dzisiaj 7514 osób.

Rząd postanowił urządzić własną okrętową transportową służbę. Dotąd, jak wiadomo, najmowano w pilnych razach okręta prywatne do transportów.

W obozie pod Aldersholt smutek opanował umysły. Generał-porucznik Pennefallor wydał następujący rozkaz dzienny, zabraniający nosić faworyty, które zapuszczano w olbrzymich rozmiarach. „Generał-porucznik uprasza dowódców brygad zwracać przy półrocznych przeglądach szczególniejszą uwagę na zbyt wielkie faworyty oficerów i szeregowych. Generał-porucznik zauważał, że niektórzy oficerowie dywizyi noszą faworyty całkiem nie zwykłej wielkości i długości. — Na rozkaz J. W. Armstrong, wiceadjutant sztabu.“

— Według urzędowych wiadomości wojska sprzymierzonych mocarstw dostały się dnia 1. sierpnia do rzeki Pejho i wylądowały pod Pektang. Tam zastawszy twierdze opuszczone, uderzyły dnia 12go na obóz tatarski, i Chinowie poszli w rozsypkę. Sprzymie-

rzeni stali przed odejściem poczty pod twierdzą Taku; tu chcą Chinowie stawić czoło; na dniu 15. sierpnia zapowiedziano powszechny atak.

Według doniesień z Szanghaj chińscy powstańcy uderzyli dnia 18go na miasto, ale ich odparto. Cudzoziemcy w Szanghaj utworzyli korpus ochotniczy.

Biuro Reutersa donosi z Batawii z dnia 24. sierpnia, że w Samarang zbuntowały się pułki szwajcarskie. Dziewięciu wicherzyeli poległo, a 35 skazano na szubienicę. Także w głębi wyspy odkryto spiski, które knuły wojska cudzoziemskie.

— Z Londynu donoszą dnia 18. października: Królowa wróciła tu szczęśliwie wczoraj wieczór.

— Paryski telegram w *Morning Post* potwierdza, że Francya, Rosya i Prusy nie uznają blokady Gaety, chociaż Rosya i Prusy nie odwołały swoich posłów.

— Lord Palmerston jest tu spodziewany pojutrze.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Powiększenie gwardyi cesarskiej. — Poróżnienie władzy cywilnej z wojskową w Algierze. — Doniesienia z wyprawy chińskiej.)

Paryż, 17. października. *Patrie* pisze: *Dziennik drezdeński* donosi, że posłowie pruski i rosyjski w Turynie założyli formalny protest (une protestation en régle). Sądzymy, że oba te mocarstwa ganiły obecne postępowanie Piemontu, chociaż dotąd żadna wiadomość autentyczna nie potwierdza formalnego protestu dyplomatycznego.

— Hrabia Persigny, przyjechawszy dzisiaj do Paryża, udał się natychmiast do St. Cloud.

— Hrabia Canofari, poseł neapolitański, miał wczoraj audyencyę u Cesarza, na której znajdował się także p. Thouvenel.

— Znowu mówią o powiększeniu cesarskiej gwardyi; najpierwej mają przyłączyć dwa pułki karabinierów do gwardyi ciężkiej kawaleryi, utworzyć marynarski batalion gwardyi, a liczbę pułków grenadyerskich podnieść na cztery. Gwardya będzie się wtedy składać z dywizyi grenadyerów i z dywizyi wołtyzerów, podobnie jak za czasów pierwszego cesarstwa.

— Według wiadomości z Algieru jeneralna rada algierska podała się cała do dymisji. Do tego kroku zagnęło radę jeneralną pismo jenerała Martimprey, naczelnego komendanta lądowej i morskiej siły w Algierze wydane do prezydenta rady. Jenerał gani w niem, że prezydent śmiał wymówić, by podatki arabskie w ten sposób pobierać, w jaki pobierają się francuskie podatki gruntowe. Poźniejsze doniesienia z Paryża dodają, że prezydent otrzymawszy zupełne zadość uczynienie, odwołał dymisję całej rady.

Cesarski dekret z dnia 5. października przeznaczył najwięcej zadłużonym gminom wyższej Sabaudyi sumę 300.000 fr., by ulżyć jej budżet.

— *Progrès* zapowiada nową organizacyę rządu w Algierze. Tyle zdaje się pewna, że Algier będzie znacznie fortyfikowany. Dotychczas był obozem, teraz w obec Malty i Gibraltaru ma stać twierdzą.

— *Patrie* twierdzi, że między Francuzami i Anglikami w Chinach panuje największa zgoda. Jednak według pewnych doniesień a także poniekąd i z urzędowego dziennika angielskiej kolonii w Szanghaj widać, że nie najlepiej są z sobą. Poddyrektor Cleroq w oddziale handlu ministerstwa spraw zewnętrznych jest mianowany pełnomocnym ministrem.

— *Dziennik Pays* zaprzecza rozsianej w zagranicznych dziennikach wiadomości o chorobach epidemicznych w korpusie ekspedycyjnym w Chinach. Utrzymuje nawet przeciwnie, że stan zdrowia w tym korpusie jest bardzo pomyślny.

Nie potwierdza się również pogłoska o wzięciu Shanghai. Załoga tamtejsza jest dostatecznie silna, aby obronić miasto od powstańców. *Dziennik Patrie* powiada toż samo co do obudwóch tych wiadomości; dodaje jednakowoż, że Shanghai jest w samej rzeczy zagrożone, lecz do dnia 28. sierpnia nie przyszło jeszcze do ataku, a nawet nie obawiano go się jeszcze tak rychło.

W kilku potyczkach odparto powstańców; a europejskie wojska zajęły tak silne stanowiska, że będą się mogły na wszelki wypadek trzymać tak długo, dopóki jenerał Montauban nie ułatwi się nad Pejho.

Szwajcarya.

(Narady komisji wojskowej.)

Berna, 14. października. Według doniesień w dziennikach zgromadziła się tu pod przewodnictwem Stämpflego wojskowa komisya, do której należą także jenerał Dufour i najznakomitsi oficerowie armii szwajcarskiej, na naradę, jak najskuteczniej da się obronić Szwajcarya na granicy francuskiej.

Włochy.

(Dziedzina Piotra św. — Wiadomości bieżące. — Fortyfikowanie Ankony. — Doniesienia z Neapolu. — Rozkaz dzienny Króla Franciszka.)

Z Rzymu piszą dnia 9. października do *Korr. Havus*, że armia francuska ma obsadzić dziedzinę Piotra św. Nim 25ty pułk otrzymał rozkaz wyruszyć w pochód, wyszukiwali poseł i naczelną dowódcę dokładnych granic kraju, zwanego dziedziną Piotra św. Ten kraj leży między Fierą, Tybrem i morzem śródziemnym, i graniczy z Toskanią i Umbryą, jednym słowem jest to Campagna Romana, dawniej zwana papieska Etruria, a także Etruria Ciminia.

Dzisiaj obejmuje dziedzina Piotra św. prowincje Viterbo, Orvieto i i Civitavecchia o 179.075 mieszkańcach. Papieskim urzędnikom, którzy opuścili prowincje Viterbo, nakazano powrócić na swe posady. Książę Cesarini, sardyński komisarz, założywszy protest odjechał. Francuzi wkraczają do Viterbo, i nie obsadzą jeszcze Orvieto. Na rozkaz generała Goyon odchodzi 1300 ludzi do Albano, głównej kwatery generała Ridonel. Z wielką niecierpliwością wyglądają w Rzymie przyjazdu Lamoriciéra. Pan Merode przysposobił mu pomieszknię w pałacu Tiberi na placu Trajana.

— Do Ankony i Perugii ma przyjść trzy bataliony ruchomej gwardii narodowej na załogę. Dziennik *Espero* pisze, że stanie się, aby swobodniej można rozrządzać wojskiem piemontkiem w Umbry i Marchyi, i w razie potrzeby posłać je lub do Neapolu lub nad Mincio.

Komisya specyjalna pod prezydencyą generała-porucznika naczelnego dowódcy korpusu inżynierów Menabrey, złożyła już sprawozdanie z swych czynności, a jeneralny komisarz piemontki Valerio przekonawszy się o potrzebie wzmocnić nadwerżone fortyfikacje Ankony, rozszerzyć obręb miasta, naprawić uszkodzone mury portowe i zabudowania należące do marynarki wojskowej i handlowej, wydał rozkaz, aby wszystkie te roboty stosownie do sprawozdania komisji natychmiast rozpocząć, i przeznaczył na teraz milion lirów na rozpoczęcie tych robót.

Neapol. *Constitutionnel* donosi, że Garibaldi stracił w bitwie dnia 1go b. m. najlepszą część swego wojska. Reszta ma się w oplakanyam znajdować stanie. Większa część ochotników poległa, a wcieleni w jego szeregi Neapolitanie pierzchają zwykle w ogień. Król neapolitański gromadzi swe siły pod Gaetę: wzdłuż brzegów Gariglianu usypano liczne szańce i baterye. Jest to druga linia bojowa obronna.

Do Neapolu przybywa coraz więcej wojsk piemontkich. Osadzili wielką siłą Abruzzu, iż odzywają się tam sympatyje dla Króla Franciszka II.

W prowincyi Molise, gdzie Garibaldi wydał bardzo pochwalną dla tamtejszej ludności proklamacyę, wybuchły w kilku miejscach antyrewolucyjne powstania; lecz przytłumiono je z wielką gwałtownością.

Pomiędzy nowymi dekrety Garibaldeggo zwraca szczególniej na siebie uwagę asygnata sumy 450.000 fr. dla domu Rubattino w Genuy jako wynagrodzenie za zabranie parowiec „Cagliari“.

— *Patrie* donosi, że Garibaldi postanowił, by poprzec plebiscit oznaczony na d. 21. b. m., ażeby wota ludności na prowincyi, u której obawia się obojętności i niechęci, zbierali jego ajenci, którym do pomocy przydane jest wojsko, „dla ubezpieczenia wolności w głosowaniu.“

— W Gaecie poczyniono znaczne kroki obrony; w porcie panuje wielka czynność, i zapewniają, że stojące w porcie obce okręta wojenne mają przezimować. Flota Persana nie nadpłynęła jeszcze, sądzą, że ją odwołano, gdyż mocarstwa nie chcą uznać blokady.

— Podczas gdy hr. Cavour oświadczył w turyńskim parlamencie, że anexyę na Rzym i Wenecyę należy odłożyć aż czas i publiczna opinia Europy będzie przychylniejsza, ogłasza Garibaldi prawie równocześnie w proklamacyi do ludności w Molise bez ogródki, że już w marcu nastąpi ta agresya.

— Król wydał w Gaecie następujący dzienny rozkaz do swego wojska:

„Żołnierze! Ponieważ szczęście wojenne wiedzie nas naprzód i zmusza nas uderzyć na kraj, który zajął nieprzyjacieli, przeto mam obowiązek jako Król i żołnierz przypomnieć wam, że odwaga i waleczność zamieniają się w surowość i dzikość, jeżeli im nie towarzyszą religijne uczucia. Dlatego bądźcie wspaniałomyślni po zwycięstwie, oszczędzajcie pojmanych, którzy już nie walczą, i udzielajcie pomocy rannym, w czem niechaj wam posłuży 14. batalion strzelców za szlachetny przykład. Pomnijcie, że domy i dobra kraju, który obsadzicie, są przytułkiem i własnością wielu z tych, którzy walczą w waszych szeregach. Obchodźcie się po ludzku i łagodnie z spokojnymi a nieszczęśliwymi ludźmi, którzy nie winni obecnemu nieszczęściu. Niechaj posłuszeństwo wasze dla waszych przełożonych będzie stateczne i zupełne i miejcie zawsze przed oczyma honor i godność neapolitańskiej armii. Oby Wszechmocny pobłogosławił ramieniu walecznych i wspaniałomyślnych wojowników, a zwycięstwo będzie nasze. *Franciszek.*“

Niemce.

(Odezwa księcia pruskiego do zakonu Joanitów. — Wyprawa zamorska pruska.)

Berlin. Książę Karol pruski jako mistrz zakonu Joanitów wydał do członków zakonu następującą odezwę:

„Wielka nędza nieszczęśliwych chrześcian, którzy wycierpieli niesłychane okrucieństwa w Libanonie, w Syryi i w Damaszku, na miejscach tak znakomych dla starożytnej szanownej historii zakonu Joanitów, i głos błagający ztamtąd pomocy coraz silniej i gwałtowniej skłoniły mnie do przygotowawczych kroków, by i nasz zakon w myśl swoich statutów użyzył według możliwości wsparcia i pomocy nieszczęśliwym. Ale środki, któremi zarządza zakon, nie odpowiadają wielkości nędzy, gdyż na nim spoczywają znaczne troski i obowiązki utrzymywać swoje szpitale i zakłady dla chorych. Dlatego udaję się do pojedynczych członków z prośbą, by datki pieniężne w tej myśli uzbierane odsyłali do kasy Balley. Oby moja odezwa przyniosła szczerze owoce. Zamek Glienicke, dnia 7. października 1860. Karol, książę pruski, mistrz.“

— Tak zwana wschodnio-azyatycka ekspedycja uda się poprzednio nie do Chin, jak pierwotnie postanowiono, ale najpierwej do Japonii.

Turecja.

(Wstąpienie na tron księcia Michała. — Doniesienia z Bagdadu.)

Journal de Constantinople pisze: Niektóre zagraniczne dzienniki utrzymywały, że po śmierci Miłosza senat i lud serbski obwołując wstąpienie na tron księcia Michała Obrenowicza, wysoka Porta była tem samem zmuszona uznać czyn dokonany. To twierdzenie jest mylne. Śmierć Miłosza dawno już przewidywana była, powodem, że Osman Basza wcześniej już otrzymał stosowne polecenia, i w chwili śmierci wystąpił urzędownie i w towarzystwie swojej świty złożył księciu Michałowi życzenia. W odpowiedzi, książę Michał upraszał Osmana Baszę by oświadczył sułtańskiemu rządowi jego uległość i wierność; równocześnie wyraził nadzieję, że nie ustanie nigdy najszczersza zgoda między wysoką Portą i serbskiem księstwem.

— Z Bagdadu donoszą dnia 2. września, że tamtejszy gubernator na pierwszą wieść o rzezi w Damaszku poczynił odpowiednie kroki, by ochronić kilka tysięcy bagdadzkich chrześcian od fanatycznych napadów, co mu się też zupełnie udało. Obawy chrześcian były tem słuszniejsze, że Bagdad, starożytna kalifów siedziba, gdzie islam zachował się w całej pierwotności, leży niejako w odosobnieniu w pódruku arabskiej puszczy. Ten sam gubernator ukarał i rozpedził dwa powstańcze plemiona koczujące.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyń, 20. paźd. Rosya odwołała swego posła z Turyń. Rząd sardyński odwołał telegrafem swego posła z Petersburga.

Medyolan, 20. października. Dzisiejsza *Perseveranza* donosi z Turyń d. 19. b. m.: Zbrojne bandy, pod dowództwem oficerów rozwiązanego wojska waleśając się po neapolitańskich prowincjach, wywołały reakcyjne ruchy w Molisie. Wyprawiony na nich oddział Garibaldistów, uległ rozbity.

Warszawa, 20. paźd. Jego ces. Mość jest spodziewany o 4. godzinie po południu i stanie w Belwederze, gdzie stanął także minister książę Gorczaków. Baron Budberg i pan Bałabin stanęli w hotelu europejskim, jutro przyjeżdża hr. Rechberg. Miasto jest bardzo ożywione; zjechało wiele obcych.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie września 1860 r. na targach w obwodzie brzezańskim, żółkiewskim, przemyskim, stryjskim, stanisławowskim i tarnopolskim.

	O b w ó d					
	Brzeżany	Żółkiew	Przemysł	Stryj	Stanisławów	Tarnopol
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
	waluty austriackiej					
Mec pszenicy . . .	3 92	4 76	4 96	4 43	3 95	4 . .
„ żyta . . .	2 42	2 95	3 35	2 98	2 52	2 21
„ jęczmienia . .	1 63	2 . .	2 27	1 96	1 60	1 37
„ owsa . . .	1 2	1 35	1 41	1 15	1 5	78
„ hreczki . . .	1 86	2 29	2 58	2 27	2 83	1 67
„ kukurudzy . .	2 63	2 71	2 49	. .
„ kartofli 75	. 92	1 38	1 3	. 95	. 80
Cetnar siana 90	1 . .	. 97	. 79	1 10	1 . .
„ wełny . . .	43 50	105 . .	150	40 50	. . .
„ nasienia konicza	31 50	. . .	12	36
Sąg drzewa twardego	5 37	5 59	7 3	5 76	6 31	10 . .
„ miękkiego . .	4 18	4 30	5 36	4 63	4 72	8 . .
Funt mięsa wołowego	. 9½	. 8½	. 10½	. 8 .	. 7½	. 10½
Mas okowity 45	. 46	. 68	. 61	. 47	. 50

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. października.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Krasicki Edward. Miączyński Maciej.
Hotel europejski: Dwernicki Gothard. — Potten Karol. — Ustrzycki Waleryan.

Hotel Langa: Sontag Karol, c. k. podporucznik. — Lówy Jan, c. k. porucznik. — Zeleny, c. k. podporucznik.

Hotel angielski: Ubysz Oktaw. — Ciński Ludomir. — Sadowski Jan. — Reindl Antoni, c. k. pens. kapitan.

Hotel krakowski: Tuczynski Józef, kom. pol. — Winnicki Ludwik. — Lanckoroński, c. k. podporucznik.

Pod kolej żelazną: Jaworski Józef. — Biliński Jan.
Do domu zajezdnego nr. 176½: Orzechowski Antoni, c. k. major.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. października.

PP.: Wesółowski Jan, adw. kraj., do Złoczowa. — Łukasiewicz Kajetan, do Kodobestie. — Mikuli Wincenty, do Wiednia. — Br. Romaszkan Mikołaj, do Wiednia. — Szezeniowski Tytus, na ras. Podole. — Hr. Goluchowski Stan., do Sinkowa. — Rudzki Pius, do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. i 21. października.

Table with meteorological data for Oct 20 and 21, including temperature, wind direction, and precipitation.

Table with meteorological data for Oct 7, 2, and 10, including temperature, wind direction, and precipitation.

T E A T R.

Dzisiaj opera niemiecka: „Prorok.”

Menażerya ppów. H. Chantier, J. Druard i Cassanova przy ulicy Majera zabawi jeszcze tylko krótki czas we Lwowie.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 22 października

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 75.10 Metaliki po 5% za 100 zł. 64.60; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje in-

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. października.

1. Bilug publiczny.

Table listing public debt and interest rates, including Austrian government bonds and various interest rates.

Table listing interest rates for various regions and currencies, such as the Kingdom of Hungary and Silesia.

Table listing interest rates for loans from Tyrol, Salzburg, and Crainy, along with domestic bank rates.

Table listing interest rates for various railway lines, including Austrian, Prussian, and Silesian railways.

demnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcye Banku narodowego sztuka 253; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 169 30; niższo-austr. towarzy-

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —; Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 113 35. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 132.25. Medyolan za 100 zł. waluty austrack. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs ziota. Dukaty ces. mennicze 6 3/4, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 22 października.

Table showing exchange rates for various banks and currencies like Dukat holenderski, Dukat cesarski, and Talar pruski.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 22 października

Table showing interest rates for various types of promissory notes and bank certificates.

pien. towar

Table listing interest rates for various railway and transportation services, such as Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór.

pien. towar

Table listing interest rates for various bank services and exchange rates, including Esterhazego and Amsterdamskie.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table listing interest rates for various types of bonds and securities, including Kolej Elżbiety and Tow. austr. kol. państwa.

6. Losy.

Table listing interest rates for various types of lottery tickets and securities.

Kurs ziota.

Table showing gold prices and exchange rates for various locations like Bukareszt, Konstantynopol, and Wenecja.

KRONIKA.

(List Abd-el-Kadera do Dra. Tesson.) Abd-el-Kader przesłał do swojego byłego lekarza w Amboise, Dr. Tesson z 4. pułku artylerii, następujący list:

Naszemu wielce zacnemu przyjacielowi, który wszelkie słabości leczylub uśmierza, panu Tesson.

Niech go Bóg zachowa w łasce swojej.

Zawiadamiam Pana, że otrzymałem list Jego, w którym wyrażasz radość swoją z tego, co uczyniłem w Damaszku z wielką pochwałą Cesarza i całej Francji. Co do życzyliwosci Jego ces. Mości — niechaj go Bóg zachowa w opiece swojej — doznaje jej nie po raz pierwszy. Obsypał mnie swojemi dobrodziejstwami i wszystko co posiadam, pochodzi od niego. Dziękuję Bogu za to, co uczyniłem w Damaszku, że mi pozwolił usłużyć tym, którzy pragną mego dobra. Po tem, co uczyniłem, musiałem się przysposobić na napad 50.000 tych ludzi nieporządku, ale z łaski Bożej, ustąpili zobaczyszy moje przygotowanie, gdyż poznali, że bez straty kilku tysięcy swoich, nie zdołają osiągnąć swojego zamiaru.

Moi synowie zasyłają panu pozdrowienie. Nie omieszkaj pan donieść o sobie pomyślnie wiadomości.

W roku hedżry 1277.

Abd-el-Kader.

(Nowe odkryta wyspa.) Kapitan Chilęskiej brygantyny „Tubalcain“ Wilhelm Fiszer przesłał angielskiemu wicekonżulowi w Arica w Peru następujące sprawozdanie o nowo odkrytej wyspie. Wyspa ta według mniemania sprawozdawcy powstała z wybuchu wulkanicznego. Rankiem dnia 23 lipca b. r. są słowa sprawozdania, zadziwił mię widok kawałka lądu objętości 15 lub 20 mil morskich. Dzień był nadzwyczaj jasny, że można było widzieć ląd Chilęński w oddali 60 mil morskich. Cała osada okrętowa zgodziła się do razu, że ląd ujrzany, była to wyspa, wyglądająca jak jakaś wielka biała masa. Średnica jej leżała pod 31° 40, szer. poł. a 73° 26 półn. długości. Do 5 godziny z południa nie straciliśmy wyspy tej z oczu. Szerokość jej od północy ku południowi zdawała się wynosić około 15 mil morskich. W miejscach najwyższych wznosi się nad powierzchnię morza 200 do 250 stóp.

Od strony północnej wyspa ta szczególnego jest kształtu. Zdaje się niby wyrócona ku południowi czapka hiszpańska. Leży 85 mil morskich od wybrzeży Chilęskich, między Valparaiso i Coquimbo, na drodze okrętom odpływającym od przyładka Horn wybrzeża Peruńskiego. Być więc może, że niebawem dojdą nas dokładniejsze wiadomości, ważne dla umiejętności mianowicie dla tego, że odkrycie to przypadło w epoce niezwykle silnych i długotrwałych wstrząśnień wulkanicznych na całym wybrzeżu Peruńskim.